

„Ni razloga za paniko...“

Občina Šiška ima svoj počitniški dom tudi v Poreču. Zgrajen je bil leta 1964 in stoji na lepem zemljišču ob obali med dvema velikima hoteloma. Upravlja ga Občinska zveza prijateljev mladine. Tudi ta dom služi predvsem letovanju otrok in »Šoli v naravi«.

• Tistega sončnega julijskega dne je bil upravnik Miroslav Mižigoj žal odsoten. Pogovorili smo se s prijazno tovarišico Faniko Mižigoj, kuharico Danico Popovič, pedagoškim vodjem kolonije Darjo Kunaver, sanitetnim referentom Metko Šmon, Kirilom, vodičem skupine petnajstih otrok iz pobratenih Kavadarcev, in Janjo, vodičko avstrijskih otrok. Pedagoški vodja kolonije Darja Kunaver je bila po četrtem morskem dnevu še vedno snežno bela:

Sonce, morje in še kaj ...

• »Glejte, saj nimam dovolj časa, vsaj zdaj na začetku ne. Precej stvari je treba urediti in pripraviti. Tukaj letuje 106 šišenskih otrok, petnajst šolarjev iz Makedonije in 31 avstrijskih otrok. Vodiči smo se morali seveda natančno dogovoriti o skupnem programu in življenju kolonije. To nam je uspelo kljub oviram v jeziku, sicer pa smo tu skupaj mladi ljudje, urno smo podrli vse pregraje in se prav dobro razumemo. Še manj jezikovnih problemov imajo otroci; ti se pač še lažje znajdejo in sklepajo nova prijateljstva.«

• Dom sprejme lahko 160 varovancev in je ta trenutek polno zaseden. Okolico doma in

bližnjo plažo pospravljajo, uredjajo in čistijo štirje brigadirji. Črni, visoki Anton Anderlič, vodja delovne skupine se je rešal:

• »Tukaj smo v dogovoru z ZPM. To je v bistvu lokalna delovna akcija naše občinske konference ZMS. Seveda neko združujemo prijetno s koristnim in nam tudi kopanje ne uide...«

• Vitka Avstrijka Janja, vodja skupine malih Avstrijcev, je v svoji domovini učiteljica. Povedala je:

• »Z našimi 31 otroki smo tri. Dobro se počutimo in otroci so zadovoljni, družba je primerna. To je nekakšen izmenjalni program in verjamem, da se vaši otroci na letovanju pri nas prav tako dobro počutijo. Tukaj se o vsemu dogovo-

rimo, če ne gre drugače, si kaj pokažemo z rokami ali pa kar narišemo.«

• Podobnega mnenja sta tudi simpatična vodiča iz pobratenih Kavadarcev:

• »Lepo sodelujemo. Zdaj za praznik vstaje slovenskega ljudstva 22. julij pripravljamo skupni program udeležencev kolonije. Prav je, da vsi otroci vsaj nekoliko spoznajo revolucionarno preteklost naših narodov.«

• Polna cena letovanja je 1.720 din. V tej izmeni je le malo otrok, ki so jim starši plačali polni znesek. Pravzaprav grede otroci na letovanje po dveh linijah, zdravstveni in socialni:

• »V tej koloniji je tudi 10 astmatičarjev. Zdravstveno stanje otrok, razen nekaj mozoljev in lažjih prehladov, je zadovoljivo. Samo...«, se je kislo nasmehnila sanitetni referent Metka Šmon »ko bi bilo v vodi manj ježev... To da! Pogosto pulim ure in ure ostre in neprijetne bodice iz razbolelih nog...«

• Vse življenje kolonije poteka po utrjenem programu: ob 7. uri vstajanje, jutranja telovadba, kopanje, kosilo, obvezen popoldanski počitek, zopet kopanje (neplavalce v prepotrebni večini poučujejo tovariši), večerja, zabavne igre, tudi ples in spoznavni večeri. Ob 21. uri spanje.

• Seveda so tudi problemi. Te bi nam najlepše in najboljšo osvetlil in razložil tovariš upravnik, vendar pa se je dalo iz razgovorov razbrati, da so sobe potrebne beljenja, sanitarije temeljite obnove, oprema sob je zastarela, posebnost pa je kuhinja. Kuharica Danica Popovič je bila zelo resna:

• »Nujno potrebujemo sodobnejšo kuhinjo. Otrok je veliko in težko nam je dvakrat kuhati. Nove štedilnike sicer že imamo, potrebno jih je le instalirati. Dotrajana pa je tudi ostala kuhinjska oprema...«

• Pa stalnih pomočnic v kuhinji bi bilo lahko več. Zdaj si pomagajo z deklety iz šole za medicinske sestre, a tudi te si želijo kopanja in jim ga seveda omogočajo. Sicer pa so vso problematiko pojasnili predsedniku občine Francu Dejaku, ko je bil nedavno tega tukaj na obisku. Kaže, da letos ne bo na voljo nič denarja, obnovili so dom na Pagu. Verjetno torej šele prihodnje leto...

• Verjamemo, da bo Darja Kunaver uspelo v preostalih dneh letovanja nabrati nekoliko sonca in morske barve, čeprav je koordinator vsega življenja v koloniji: družabnega, poučnega, zdravstvenega, disciplinskega, pa tudi človeškega toplega razumevanja, kar otroci najbolj potrebujejo. Smeji se, stresa z vranje črnimi lasmi in hudomušno pogleduje svojo belo postavo:

• »Ni razloga za paniko...«

Šišenski taborniki v Rovinju, Ribnem in Bohinju

Prijetno, koristno, poceni

S prvim dnem počitnic se je začela tudi prava taborniška sezona. Pravemu preseljevanju k rekam, jezerom in morju so se množično priključili tudi šišenski taborniki.

Odred Rožnik tabori skupaj z odredom Rašiške čete v tradicionalnem taboru v Rovinju, kjer se zvrsti v treh izmenah več kot 200 tabornikov vseh kategorij.

Ob našem obisku je bil vodja tabora Tone Simončič, ki nas je seznanil z dejavnostjo in življenjem v Rovinju. Taborni prostor je izredno lepo urejen, v prijetnem gozdičku v neposredni bližini mestnega vodovoda. Tako so taborniki tudi nekakšni čuvarji objektov vodovoda.

V Ribnem pri Bledu leži na lepi jasi ob Savi tabor odreda Belih bobrov. Višje, v gozdu, imajo improvizirano kuhinjo in jedilnico, ki ne ustreza v celoti vsem predpisom. Prepričani pa smo, da imajo v taboru dobre kuharje, ki znajo tudi v skromnih pogojih pripravljati dobre jedi.

Belim bobrom bi morala na vsak način pomagati širša družbena skupnost, tako da bi jim zagotovila vsaj montažni objekt za kuhinjo, bivalni prostor za kuharico, primerno jedilnico, ki naj bi bila hkrati tudi prostor za izvajanje dejavnosti ob slabem vremenu ter za rešitev vprašanja preskrbe z vodo. Potrebovali bi tudi manjši generator za potrebe kuhinje in jedilnice. Ob našem obisku je bilo v taboru 40 tabornikov, ki smo jih dobili pri opoldanskem počitku.

V »Meki« slovenskega taborništva, kot taborniki radi nazivajo Bohinj, ima svoj tabor tudi naš najmočnejši odred Dobra volja. Ze na samem vhodu v tabor nas pozdravlja visok lesen stolp za signalizacijo, katerega posebnost je, da nima niti enega zeblja. Tabor leži v neposredni bližini hotela Zlatorog, v bližini pa imajo svoj tabor tudi Savski odred, Domžalčani, Bistriški gamsi, republiška gozdna šola in drugi odredi.

V štirih 14-dnevnih izmenah se bo letos zvrstilo več kot 300 tabornikov vseh kategorij, od 13. do 24. avgusta pa bo tu gozdna šola Zveze tabornikov Ljubljana-Šiška za 45 novih vodnikov in vodnic. Iz razgovora s predsednico štirinajstdnevnega taborjenja znaša 750 dinarjev in je za polovico manjša od ostalih oblik letovanj, kolonij, šole v naravi, ki jih organiziramo v občini.

Strokovni kader dela v celoti amatersko. Ker opravljajo taborniki večino del sami, je režija izredno nizka, odpadejo pa tudi dragi stroški nočitev.

Poleg velikega vzgojnoizobraževalnega pomena ima taborništvo tudi velik zdravstveno-sociološki pomen ter daje velik prispevek h krepitevi SLO in družbene samozavesti. Prav zaradi tega mora biti tudi širša družbena skupnost zainteresirana za uspešno delo taborniških organizacij.

Evgen Komel